

**ІННОВАЦІЇ
У МУЗИЧНІЙ ОСВІТІ ТА МИСТЕЦТВІ
матеріали
XI Всеукраїнських наукових читань
здобувачів мистецької освіти**

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
ЗВО «Університет Короля Данила»
Житомирський державний університет імені Івана Франка
ДНУ «Інститут модернізації освіти»

ІННОВАЦІЇ У МУЗИЧНІЙ ОСВІТІ ТА МИСТЕЦТВІ

матеріали

XI Всеукраїнських наукових читань
здобувачів мистецької освіти

Рівне
2024

УДК 372.878

I 57

Інновації у музичній освіті та мистецтві: матеріали XI Всеукраїнських наукових читань здобувачів мистецької освіти, Рівне 23 травня 2024 р. / упор. Прокопович Т. Ю. – Рівне: Відок, 2024. – 46с.

Рецензенти:

Сверлюк Я. В., доктор педагогічних наук, професор, декан факультету музичного мистецтва Рівненського державного гуманітарного університету

Толошняк Н. А., кандидат мистецтвознавства, доцент, завідувачка кафедри естрадно-вокального мистецтва ЗВО «Університет Кароля Данила»

Цюряк І. О., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри мистецької освіти Житомирського державного університету ім. Івана Франка

У збірнику опубліковані науково-пошукові роботи здобувачів вищої освіти, присвячені розв'язанню актуальних проблем музичної педагогіки та музикознавства.

Відповідальність за добір фактів і викладення матеріалу несуть автори.

Схвалено до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету

(Протокол №11 від 31.10.2024р.)

© СНТ ФММ РДГУ, 2024

вона тим не менш, зображувала всі емоції врівноважено і помірковано. Екстремального використання і контрастів у динаміці, ритмі та кольоритонів не відбувалося. Ритми в музичних творах тієї епохи, як правило, мають плавний, м'який потік замість різкого, чітко визначеного акцентованого пульсу. Композитори із задоволенням імітували у своїх творах звуки природи та різноманітні природні ефекти [2, с. 180].

Період Ренесансу став відомим як золотий вік хорової музики *a cappella*, оскільки така музика не потребувала інструментального супроводу. У свою чергу інструментальна музика здебільшого зводилася до соціальних цілей, таких, як танці, прийоми гостей тощо. Але кілька видатних віртуозів того часу, зокрема, англійський лютніст і співак Джон Доуленд, самі складали та виконували музику для королеви Єлизавети I [3].

Таким чином, серед особливостей музики епохи Ренесансу ми виокремлюємо: багато імітаційної поліфонії/повторення, яке перекривається; більшість музичних ритмів вже позначалися нотним записом; побільшало використання терцій і трізвуків; у музиці зв'язок між текстом стає все більш важливим з використанням словесного малювання; винахід музичного видавництва сприяє поширенню нотних записів; зростаючий клас багатих людей все більше набуває виконавських професійних музичних навичок. У нинішній музичній практиці виникла нова хвиля інтересу до питань інтерпретації вокальних творів епохи Ренесансу сучасними співаками. З кінця ХХ–початку ХХІ ст. з'являються творчі колективи цього напрямку по всьому світові.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. На умінні відрізнити добро від зла стоїть світ – Жюль Мішле : URL: https://ukrainepravo.com/scientific-thought/legal_analyst/na-uminni-vidriznyaty-dobro-vid-zla-stoyit-svit-zhyul-mishle/
2. Цюряк І.О. Специфічні особливості виконання хорової музики епохи Ренесансу сучасними співаками//Мистецька освіта: проблеми і перспективи розвитку в контексті європейської інтеграції: зб. наук. праць. Житомир, 2017. С. 178–184.
3. Культура Ренесансу : URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/culture/10177/>

Омельчук Софія

ФОРМУВАННЯ ЕСТРАДНОГО СПІВАКА В УМОВАХ КОНЦЕРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Творчим завданням професійної підготовки естрадного співака є формування артистичної інтерпретації твору, причому можна говорити про різні форми його виконання. Найпростішою з них є просте відтворення музичного тексту, максимально наближеного до встановленої традиції. Вищий рівень майстерності проявляється у створенні інтерпретаційної версії, яка значною мірою залежить від творчого бачення виконавця та його світоглядних орієнтирів.

Виконання передбачає три етапи творчого процесу. На першому етапі виконавець усвідомлює нотний текст і його елементи, що включає розуміння семантики музичного синтаксису, такого як мотиви, інтонації та теми. Другий

етап полягає у переведенні синтаксичних одиниць та їх смислового навантаження в цілісний художній продукт. На третьому етапі формується драматургічна концепція твору, яка не лише відповідає нотному тексту, але й відображає індивідуальне бачення виконавця [2].

Заключним етапом цієї підготовки є концертний виступ, який є суттєвим елементом музично-виконавської діяльності. Він вимагає мобілізації зусиль виконавця, застосування музично-теоретичних знань та практичних навичок. Концертний виступ також узагальнює виконавську надійність, що є якістю музиканта-виконавця у безпомилковій, стійкій та чіткій реалізації музичного твору.

Варто підкреслити, що під час концертного виступу відбувається не лише трансляція змісту художнього твору для слухачів, а й складний внутрішній процес, який містить у собі змагання виконавця з власними емоціями та стресом, що невід'ємно супроводжує публічну презентацію. Концертний виступ можна розглядати як цілісну систему поведінки, що включає в себе різні аспекти – від ретельної підготовки до адаптації у складних умовах.

Підготовка до виступу не обмежується лише репетиціями та освоєнням нотного матеріалу; вона також включає психоемоційні аспекти, що допомагають виконавцю впоратися зі стресом. Ступінь відповідності між підготовкою та фактичним виконанням є критично важливим. Важливо знайти оптимальні способи нейтралізації негативного впливу стресових факторів, аби перетворити їх на стимул для творчості [1].

Процес трансформації стресу може включати різноманітні методи, такі як дихальні вправи, візуалізація успішного виступу, а також встановлення контактів з аудиторією. Естрадні співаки повинні знайти способи, які дозволять їм використовувати свої унікальні можливості на сцені, адаптуючи їх до вимог конкретного моменту.

Таким чином, концертний виступ стає не лише виявом виконавської майстерності естрадного співака, але й багатограним психологічним процесом, у якому підготовка, самовираження та адаптація до умов публічного виступу переплітаються, створюючи єдине ціле – неповторний художній момент, що закарбовується в пам'яті слухачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Івасишин І. *Музично-виконавська діяльність як засіб творчого розвитку особистості*. Гірська школа українських Карпат. № 11, 2014. С. 153-155.
2. Лабінцева Л.П. *Концертний виступ як особливий вид музично-виконавської діяльності*. Вісник ХДАДМ. № 1, 2010. С. 215-216.

Паруха Вікторія

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО САМОВИРАЖЕННЯ МАЙБУТНІХ СПІВАКІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗВО

Творче самовираження майбутніх фахівців у сфері музичного виконавства тісно пов'язане з їхнім образом «Я» та відбувається через самопівнання особистісних і професійних якостей, що забезпечують відповідність вимогам професійної діяльності. Дослідження сучасних вчених концентрується на